

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

6549 *Llei 7/2011, d'11 d'abril, per la qual es modifiquen la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, i el Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei,
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat i jo sanciono la Llei següent.

PREÀMBUL

La Directiva 2009/44/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de maig de 2009, per la qual es modifiquen la Directiva 98/26/CE sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors, i la Directiva 2002/47/CE sobre acords de garantia financera, pel que fa als sistemes connectats i als drets de crèdit, actualitza aquestes dues directives per adaptar-les a l'evolució recent dels mercats financers.

Tal com s'explica a la part expositiva de la Directiva 2009/44/CE, un dels principals canvis registrats des de l'elaboració de la Directiva 98/26/CE és el creixement de les connexions entre sistemes de pagament i liquidació de valors. Per tant, és necessari preveure que els denominats sistemes interoperables estableixin normes comunes sobre el moment de consignació de les ordres i que estiguin coordinats per eliminar tot tipus d'inseguretat jurídica en cas que falli un dels seus participants.

D'altra banda, s'ha d'ampliar i reforçar el marc jurídic comunitari per a la utilització transfronterera de les garanties financeres. Atès que el Banc Central Europeu admet des de l'1 de gener de 2007 els drets de crèdit com a garantia admissible en les operacions creditícies de l'Eurosistema, res no ha d'impedir utilitzar-los més generalitzadament en l'àmbit financer.

Mitjançant la present Llei es porta a terme la transposició de la Directiva 2009/44/CE. Així, l'article primer modifica la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i liquidació de valors per donar reconeixement als anomenats sistemes interoperables i estendre'ls les normes sobre la fermesa de les liquidacions de les ordres de transferència que es cursin a través dels sistemes esmentats.

D'altra banda, l'article 2 modifica el Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública per incloure els drets de crèdit com a part de les garanties que es poden utilitzar en l'àmbit de les operacions financeres. A més, es porta a terme una revisió del text per corregir i aclarir altres aspectes no relacionats amb la transposició de la directiva, i es resolen així alguns problemes d'inseguretat jurídica.

Així mateix, la disposició final segona modifica la Llei 22/2007, d'11 de juliol, de comercialització a distància de serveis financers destinats als consumidors.

Finalment és necessari assenyalar que l'entrada en vigor de la norma s'ajorna fins a l'1 de juliol del 2011, en compliment del que disposa l'article 3 de la Directiva 2009/44/CE, excepte pel que fa a les disposicions finals segona i quarta, que entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article primer. *Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.*

La Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«La present Llei és aplicable a:

a) Els sistemes de pagaments i de compensació i liquidació de valors (d'ara endavant, sistemes), entenen per «valors» els instruments financers a què es refereix l'article 2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

b) Les operacions de política monetària executades pels bancs centrals dels estats membres o pel Banc Central Europeu en la seva qualitat de bancs centrals, o associades amb la liquidació d'un sistema.

c) Els participants en un sistema i els contractants de les operacions a què es refereix la lletra b).

A aquests efectes, s'entén per participants les entitats de crèdit segons la definició de la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2006/48/CE i les empreses d'inversió segons la definició de l'epígraf 1 de l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2004/39/CE, autoritzades per operar a l'Espai Econòmic Europeu, el Tresor Públic i els òrgans equivalents de les comunitats autònomes, i els ens pertanyents al sector públic esmentats a l'article 3 del Reglament (CE) núm. 3603/93, de 13 de desembre, pel qual s'estableixen definicions per a l'aplicació de les prohibicions a què es refereixen l'article 104 i l'apartat 1 de l'article 104 B del Tractat, així com qualsevol empresa l'administració principal de la qual es trobi fora de la Unió Europea i les funcions de la qual corresponguin a les de les entitats de crèdit o empreses d'inversió de la Unió Europea, que siguin acceptats com a membres del sistema, d'acord amb les normes reguladores d'aquest i siguin responsables davant seu d'assumir obligacions financeres derivades del seu funcionament.

També poden ser participants d'un sistema el Banc Central Europeu, el Banc d'Espanya i els altres bancs centrals dels estats membres de la Unió Europea, així com les organitzacions financeres internacionals de les quals Espanya sigui membre.

Igualment poden ser participants d'un sistema, sempre que siguin acceptats pel mateix d'acord amb les seves normes reguladores:

1r Gestor d'altres sistemes. Es considera gestor d'un sistema l'entitat o les entitats legalment responsables d'explotar-lo. El gestor d'un sistema pot actuar així mateix en qualitat d'agent de liquidació, contrapart central o cambra de compensació, segons es defineixen aquests a continuació.

2n Agent de liquidació d'altres sistemes. L'agent ha de ser un banc central o un altre organisme o entitat que faciliti als participants en el sistema comptes en els quals es liquidin les ordres de transferència acceptades per l'esmentat sistema o que aquest utilitzi per al dipòsit de fons de valors.

3r Contrapart central. Entitat interposada entre els participants en un sistema que exerceixi de contrapart exclusiva d'aquests en relació amb les seves ordres de transferència; i

4t Cambra de compensació. Organització encarregada de calcular les posicions netes dels participants en un sistema.

Té la condició de participant indirecte aquella entitat, contrapart central, agent de liquidació, cambra de compensació o gestor de sistema que tingui una relació contractual amb un participant en virtut de la qual el primer pugui cursar ordres de transferència a través del sistema, sempre que el gestor del sistema conegui el participant indirecte.

L'existència d'un participant indirecte no limita la responsabilitat del participant a través del qual aquell transmet les ordres de transferència al sistema.

d) Les garanties que es constitueixin en el marc d'un sistema i de les operacions esmentades a la lletra b).

A aquests efectes, s'entén com a garantia tot actiu realitzable, inclosos els diners, que hagi estat objecte de dipòsit, penyora, fiança o dret de retenció, les garanties financeres a què es refereix l'article 7 del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, les compravendes amb pacte de recompra, o qualsevol altre negoci jurídic que tingui per finalitat garantir els drets i les obligacions que puguin sorgir en relació amb un sistema, o aportats als bancs centrals dels estats membres o al Banc Central Europeu.»

Dos. La lletra b) de l'article 3 queda redactada de la manera següent:

«b) Que tinguin la participació, almenys, de tres entitats que siguin entitats de crèdit o empreses de serveis d'inversió, tal com es defineixen, respectivament, a l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2006/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, incloses les entitats indicades a l'article 2 de la Directiva esmentada, i a l'epígraf 1) de l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, amb exclusió de les entitats que figuren a l'apartat 1 de l'article 2 de la Directiva esmentada, així com del gestor del sistema, un possible agent de liquidació, una possible contrapart central, una possible cambra de compensació o un possible participant indirecte, i sempre que siguin entitats espanyoles o autoritzades per operar a Espanya, i, a més, almenys, una d'aquestes tingui a Espanya la seva administració central.»

Tres. S'afegeixen dos nous paràgrafs al final de l'article 3 amb la redacció següent:

«Als efectes de la present Llei, es consideren sistemes interoperables dos o més sistemes els gestors dels quals hagin establert entre si un acord que comporti l'execució entre sistemes de les ordres de transferència.

Els acords establerts entre sistemes interoperables no constitueixen un sistema.»

Quatre. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Règim de disciplina.*

Els sistemes reconeguts de conformitat amb l'article 4 queden subjectes, segons sigui el Banc d'Espanya o la Comissió Nacional del Mercat de Valors l'autoritat responsable de la supervisió del seu organisme gestor, al règim d'intervenció i sancionador que estableix la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, o a l'establert a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, sense perjudici de les competències de supervisió, inspecció i sanció que corresponguin a les comunitats autònomes en relació amb els sistemes de compensació i liquidació de valors creats en mercats secundaris oficials d'àmbit autonòmic o en mercats o sistemes de negociació del mateix àmbit que no tinguin aquesta condició.»

Cinc. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Ordres de transferència.*

Als efectes d'aquesta Llei, té la consideració d'ordre de transferència:

a) tota instrucció d'un participant per posar una quantitat de diners a disposició d'un destinatari cursada mitjançant un assentament en els comptes d'una entitat de crèdit, un banc central, una contrapart central o un agent de liquidació, o tota

instrucció el resultat de la qual sigui l'assumpció o cancel·lació d'una obligació de pagament tal com es defineixi a les normes del sistema; o,

b) una instrucció d'un participant perquè es transmeti la propietat o qualsevol altre dret corresponent a un o diversos valors mitjançant una anotació en un registre o d'una altra manera que acrediti la transmissió, entenent per valors els instruments financers a què es refereix l'article 2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.»

Sis. El paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 11 passa a tenir la redacció següent:

«Les ordres a què es refereix el paràgraf precedent, la compensació que, si s'escau, tingui lloc entre aquestes, les obligacions resultants de la compensació i les que tinguin per objecte liquidar qualssevol altres compromisos previstos pel sistema per assegurar el bon fi de les ordres de transferència acceptades o de la compensació realitzada, són fermes, vinculants i legalment exigibles per al participant obligat a complir-les i oposables davant de tercers, i no poden ser impugnades o anul·lades per cap causa.»

Set. S'afegeix un últim paràgraf a l'apartat 1 de l'article 11 amb aquesta redacció:

«Cada sistema ha de determinar en les seves pròpies normes el moment d'irrevocabilitat i fermesa de les ordres de transferència, i en el cas dels sistemes interoperables, les normes de cada un d'aquests han de garantir, en la mesura que sigui possible, la coordinació amb les normes dels altres sistemes afectats quant a la determinació d'aquests moments. No obstant això, llevat que ho estableixin expressament les normes de tots els sistemes interoperables entre si, les normes de cada un d'aquests relatives al moment de la irrevocabilitat i de la fermesa no s'han de veure afectades per les dels altres.»

Vuit. L'article 12 queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Procediment d'insolvència.*

Als efectes d'aquesta Llei, es considera procediment d'insolvència el concurs, així com qualsevol mesura de caràcter universal, prevista per la legislació espanyola o d'un altre Estat, per a la liquidació d'una entitat o per a la seva reorganització, que pretengui tenir per efecte la suspensió de les ordres de transferència, o dels pagaments que pugui o hagi de realitzar el participant, o la imposició de limitacions sobre aquests.»

Nou. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Efectes sobre les ordres de transferència i les compensacions.*

A més del que disposa l'article 11 precedent, la incoació d'un procediment d'insolvència d'un participant en un sistema, fins i tot interoperable, o d'un gestor d'un sistema, no produeix efecte sobre els drets i les obligacions de l'esmentat participant o de l'esmentat gestor:

a) Que derivin de les ordres de transferència rebudes i acceptades pel sistema amb anterioritat al moment en què la incoació hagi estat comunicada al sistema o que, excepcionalment, hagin estat cursades després de la incoació del procediment d'insolvència i es compensin o liquidin el mateix dia hàbil, sempre que els gestors del sistema o d'un sistema interoperable que no sigui participant puguin provar que, en el moment en què les ordres van passar a ser irrevocables, no han tingut coneixement, ni n'haurien d'haver tingut, de la incoació de l'esmentat procediment.

b) Que resultin de la compensació que, si s'escau, es porti a terme entre les ordres esmentades el mateix dia hàbil en què hagi estat rebuda la comunicació.

c) Que tinguin per objecte liquidar l'esmentat dia hàbil qualssevol altres compromisos previstos pel sistema per assegurar el bon fi de les ordres de transferència acceptades o de la compensació realitzada.

Aquestes obligacions s'han de liquidar, d'acord amb les normes del sistema, amb càrrec als fons o valors disponibles en el compte de liquidació de l'esmentat participant per complir les obligacions d'aquest en el sistema, fins i tot interoperable, així com amb càrrec a les garanties i altres actius i compromisos establerts a aquests efectes per ell mateix.

Als efectes que preveu aquest article, els dies hàbils queden delimitats per a cada sistema per les seves pròpies normes, i comprenen les liquidacions efectuades tant en període diürn com en període nocturn, així com tots els esdeveniments que tinguin lloc durant el cicle d'activitat de cada sistema.»

Deu. Els apartats 1 i 2 de l'article 14 queden redactats de la manera següent:

«1. Els drets d'un gestor de sistema o d'un participant respecte de les garanties constituïdes a favor seu en un sistema o en qualsevol sistema interoperable no queden afectats, i gaudeixen d'un dret absolut de separació, pels procediments d'insolvència incoats contra:

- a) el participant en el sistema de què es tracti o en un sistema interoperable,
- b) un gestor de sistema d'un sistema interoperable que no sigui un participant,
- c) una contrapart dels bancs centrals dels estats membres o del Banc Central Europeu, o
- d) qualsevol tercer que hagi constituït les garanties.

Les garanties es poden executar per satisfer els drets esmentats.

2. L'esmentat dret de separació assisteix igualment el Banc d'Espanya respecte de les garanties constituïdes a favor seu per tota entitat que sigui la seva contrapart o el seu garant en operacions de política monetària, o associades amb la liquidació dels sistemes, fins i tot interoperables.»

Onze. L'apartat 4 de l'article 14 queda redactat de la manera següent:

«4. En particular, ni la constitució o acceptació de les garanties a què es refereixen els paràgrafs anteriors, ni el saldo dels comptes o registres en què es materialitzin, són impugnables per les causes de reintegració que preveu la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal. Les garanties tampoc estan subjectes a reivindicació en els termes que preveu l'article 324 del Codi de comerç per als valors pignorats.»

Dotze. L'apartat 2 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«2. La legislació espanyola és aplicable, quant als seus efectes jurídics reals, a les garanties legalment inscrites en un registre amb seu a Espanya a favor d'un sistema espanyol o estranger, dels seus participants, el seu gestor o del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals dels estats membres de la Unió Europea, vinculades a les seves operacions de política monetària o associades a la liquidació d'aquells sistemes.

Les garanties legalment constituïdes i inscrites en un registre amb seu en un altre Estat membre a favor d'un sistema espanyol, dels seus participants, el seu gestor o del Banc d'Espanya vinculades a operacions de política monetària o associades amb la liquidació dels sistemes, es regeixen per la legislació de l'Estat membre corresponent, pel que fa als seus efectes jurídics reals.»

Tretze. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 16 queda redactada de la manera següent:

«a) D'acord amb la legislació espanyola, es dicti interlocutòria de declaració del concurs, o.»

Article segon. *Modificació del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.*

El Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeix un últim paràgraf a l'article segon, amb la redacció que segueix:

«Les disposicions del present capítol s'entenen sense perjudici de la normativa aplicable sobre crèdit al consum.»

Dos. La lletra c) de l'apartat 1 de l'article quart queda redactada de la manera següent:

«c) Les entitats de crèdit; les empreses de serveis d'inversió; les entitats asseguradores; les institucions d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris i les seves societats gestores; els fons de titulització hipotecària, els fons de titulització d'actius i les societats gestores de fons de titulització; els fons de pensions, i altres entitats financeres, segons es defineixen a l'apartat 5 de l'article 4 de la Directiva 2006/48 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici.»

Tres. La lletra c) de l'apartat 2 de l'article cinquè queda redactada de la manera següent:

«c) Les operacions financeres realitzades sobre instruments financers dels previstos en els paràgrafs segon a vuitè de l'article 2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, incloses les compravendes de divisa al comptat, els instruments derivats sobre tot tipus de primeres matèries, inclosos els metalls preciosos, i els instruments derivats sobre els drets d'emissió regulats a la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efectes hivernacle, així com qualsevol combinació dels anteriors; ja siguin liquidables per diferències o mitjançant lliurament físic del subjacent.»

Quatre. L'apartat 1 i el primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article sisè queden redactats de la manera següent:

«1. Les operacions de garantia financera es poden realitzar mitjançant la transmissió de la propietat del bé o dret de crèdit donat en garantia o mitjançant la pignoració del bé o dret esmentat.

2. Un acord de garantia financera amb canvi de titularitat és aquell pel qual el garant transmet la plena propietat d'un bé o dret objecte d'una garantia financera a un beneficiari als efectes de garantir o donar un altre tipus de cobertura a les obligacions financeres principals.»

Cinc. L'apartat 3 de l'article sisè queda redactat de la manera següent:

«3. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per acord de garantia pignorativa aquell en virtut del qual el garant presta una garantia financera en forma de títol pignoratiu a un beneficiari o a favor seu, conservant la propietat del bé o dret de crèdit objecte de garantia.»

Sis. S'afegeix una nova lletra c) a l'article setè amb la redacció següent:

«c) Drets de crèdit, entenent-se per tals els drets pecuniaris derivats d'un acord en virtut del qual una entitat de crèdit atorga un crèdit en forma de contracte de préstec o de crèdit.

No obstant això, no poden ser objecte de garantia financera els drets de crèdit en els quals el deutor sigui un consumidor, una petita empresa o una microempresa, tal com es defineixen a la normativa vigent, tret del cas que el beneficiari o el prestador de la garantia sigui alguna de les entitats indicades a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 4 d'aquest Reial decret llei.»

Set. L'article vuitè queda redactat de la manera següent:

«Article vuitè. *Formalitats.*

1. Els acords de garantia financera regulats en aquest capítol han de constar per escrit o de forma jurídicament equivalent, sense que es pugui exigir cap altra formalitat per a la seva constitució, vàlidesa, eficàcia davant de tercers, executabilitat o admissibilitat com a prova.

2. La constitució del dret de garantia requereix, a més de l'acord a què es refereix l'apartat anterior, l'aportació de l'actiu objecte de la garantia i constància d'això per escrit o forma jurídicament equivalent. A aquests efectes:

a) S'entén que una garantia ha estat vàlidament aportada quan el bé objecte de la garantia ha estat lliurat, transmès, registrat o acreditat de qualsevol altra manera que figuri en poder o estigui sota el control del beneficiari o de la persona que actuï en nom seu. Els drets de substitució o de retirada de l'excedent de garantia financera a favor del garant o, en el cas dels drets de crèdit, els drets de percepció del producte d'aquests fins a nou avís, s'entenen sense perjudici de la garantia financera que s'hagi aportat al beneficiari de conformitat amb el que aquí es disposa. En el cas dels valors representats mitjançant anotacions en compte, s'entén que la garantia ha estat constituïda i aportada des de la inscripció en el registre comptable de la nova titularitat o de la garantia pignorativa.

b) La constància per escrit de l'aportació de la garantia financera ha de permetre la identificació del seu objecte. Per a això, és suficient provar que l'objecte de la garantia financera, representada mitjançant anotació, hagi estat abonat o constitueix un crèdit en el compte a què es refereix l'apartat 1 de l'article dissetè i que, en el cas que l'objecte de la garantia s'aporti en efectiu, aquest s'hagi abonat o constitueix un crèdit en el compte designat a l'efecte.

Pel que fa als drets de crèdit, la seva inclusió en una llista de crèdits presentada al beneficiari de la garantia per escrit o de forma jurídicament equivalent és suficient per identificar el dret de crèdit i per demostrar l'aportació d'aquest crèdit com a garantia financera entre les parts i contra el deutor o els tercers.

Tanmateix, el deutor que pagui abans de ser notificat de l'aportació del dret de crèdit en garantia queda alliberat.

3. El registre o anotació per mitjans electrònics i en qualsevol suport durador té la consideració de forma jurídicament equivalent a la constància per escrit.

4. La constitució de garanties en benefici de les entitats assenyalades a l'article quart.1.d) es pot realitzar per manifestació unilateral de qui aparegui com a titular de l'objecte de la garantia en el registre comptable, en la forma que determinin les seves normes d'ordenació i disciplina, i sense que de les normes pugui resultar la necessitat de realitzar un acte formal que condicioni la constitució, vàlidesa o eficàcia de la garantia.

5. El deutor dels drets de crèdit pot renunciar vàlidament, per escrit o per qualsevol altre mitjà jurídicament equivalent, a:

a) els seus drets de compensació davant del creditor i de les persones a favor de les quals aquest hagi cedit, pignorat o mobilitzat de qualsevol altra manera el dret de crèdit com a garantia, i

b) els drets que l'emparin en virtut de les normes sobre secret bancari i que, si no, impedeixen al creditor facilitar informació sobre el deutor o restringeixen la seva capacitat per fer-ho, a fi d'utilitzar el dret de crèdit com a garantia.»

Vuit. Els apartats 1, 3 i 5 de l'article novè queden redactats de la manera següent:

L'apartat 1 de l'article novè, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan l'acord de garantia financera ho prevegi i en els termes que aquest estableixi, el garant pot exercir, no més tard de la data de compliment de les obligacions financeres principals cobertes per l'acord de garantia, un dret de substitució de l'objecte d'aquella, consistent a poder fer ús de l'objecte de l'esmentada garantia financera, contra la simultània aportació d'un objecte que substancialment tingui el mateix valor perquè substitueixi l'inicial.»

L'apartat 3 de l'article novè queda redactat de la manera següent:

«3. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es considera objecte de valor equivalent:

Quan l'objecte consisteixi en efectiu, el pagament d'un import idèntic i en la mateixa divisa.

Quan l'objecte consisteixi en valors negociables o altres instruments financers: l'aportació d'altres valors negociables o altres instruments financers del mateix emissor o deutor, que formin part de la mateixa emissió o classe i del mateix import nominal, divisa i descripció; o l'aportació d'altres actius quan s'hagi produït un fet que afecti els valors negociables o altres instruments financers inicialment aportats, si tal possibilitat està prevista a l'acord de garantia.»

S'afegeix un apartat 5 a l'article novè, amb la redacció següent:

«5. No és aplicable el que preveu aquest article respecte del dret de disposició quan l'objecte de la garantia pignorativa sigui un dret de crèdit, ni el que disposa respecte al dret de substitució quan es tracti d'un dret de crèdit infungible.»

Nou. L'article desè queda redactat de la manera següent:

«Article desè. *Garanties complementàries.*

Les parts poden pactar que, en cas de variacions en el preu de l'objecte de la garantia o de la quantia de les obligacions financeres principals inicialment pactades, s'han d'aportar i, si s'escau, i quan així es pacti, s'han de retornar, nous valors o efectiu, per restablir l'equilibri entre el valor de l'obligació garantida i el valor de les garanties constituïdes per assegurar-la. En aquest cas, els esmentats valors o efectiu tenen la consideració de part integrant de la garantia inicial i s'han de tractar com si haguessin estat aportats de manera simultània a l'aportació de l'objecte inicial de la garantia financera.»

Deu. Els apartats 1, 3 i 4 de l'article onzè queden modificats de la manera següent:

El paràgraf primer de l'apartat 1 queda redactat de la manera següent:

«1. Es considera com a supòsit d'execució un incompliment d'obligacions o qualsevol fet pactat entre les parts que en cas de produir-se permeti al beneficiari de la garantia, en virtut de l'acord de garantia o de la llei, realitzar o apropiari-se l'objecte de la garantia; o que produeix l'aplicació d'una clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament si tal clàusula està prevista per l'acord de garantia.»

S'afegeix una lletra c) a l'apartat 2 de l'article 11 amb la redacció següent:

«c) Si es tracta de drets de crèdit, mitjançant venda o apropiació i mitjançant compensació del seu valor o aplicació d'aquest al compliment de les obligacions financeres principals.»

L'apartat 3 de l'article onzè queda redactat de la manera següent:

«3. L'apropiació és possible quan:

- a) S'hagi previst entre les parts a l'acord de garantia financera, i
- b) Les parts hagin previst a l'acord de garantia les modalitats de valoració dels valors negociables o altres instruments financers i els drets de crèdit.

L'execució d'una garantia s'ha de fer de conformitat amb el que preveu l'acord de garantia financera corresponent, sense que, no obstant les condicions acordades a l'acord de garantia financera, es pugui supeditar a cap exigència de notificació prèvia, ni a la seva aprovació per un tribunal, un funcionari públic o una altra persona, ni que s'hagi d'efectuar mitjançant subhasta pública o de qualsevol altra forma regulada normativament, ni que s'hagi de subordinar al compliment de qualsevol termini adicional.»

L'apartat 4 de l'article onzè queda redactat de la manera següent:

«4. En els supòsits de disposició de l'objecte de la garantia regulats a l'article novè, quan es produeixi un supòsit d'execució mentre estigui pendent una obligació d'aportar l'objecte equivalent, l'obligació pot ser extingida mitjançant la inclusió en una clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament.»

Onze. Se suprimeix l'apartat 5 de l'article onzè.

Dotze. L'apartat 5 de l'article quinzè queda redactat de la manera següent:

«5. Els acords de garanties financeres o l'aportació d'aquestes, formalitzats o aportades, anteriors a l'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa només es poden rescindir o impugnar a l'empara del que preveu l'article 71 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, per l'administració concursal, que ha de demostrar que s'han realitzat en frau de creditors.»

Tretze. L'article setzè queda redactat de la manera següent:

«Article 16. *Liquidació anticipada.*

1. La declaració del venciment anticipat, resolució, terminació, execució o efecte equivalent de l'acord de compensació contractual o de les operacions financeres realitzades en el marc d'aquest o en relació amb ell no es pot veure limitada, restringida o afectada en qualsevol forma per l'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa. En cas d'exercici de l'acció resolutorià la indemnització prevista a l'article 61.2 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, es calcula d'acord amb les regles que preveu l'acord esmentat.

2. En els casos en què una de les parts de l'acord de compensació contractual estigui en una de les situacions previstes a l'apartat anterior, s'ha d'incloure com a crèdit o deute de la part incursa en les situacions esmentades exclusivament l'import net de l'operació o operacions financeres emparades a l'acord, calculat de conformitat amb les regles que s'hi estableixen.

En cas de concurs, mentre es mantingui vigent l'acord de compensació contractual, és aplicable el que disposa el primer paràgraf de l'article 61.2 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal. D'acord amb el que estableix l'article 62.4 de la Llei esmentada, si l'acord és resolt amb posterioritat a la declaració de concurs i s'al·lega com a causa de resolució aquesta situació o l'incompliment del concursat previ a la declaració, l'import net calculat de conformitat amb les regles establertes a l'acord de compensació contractual s'ha d'incloure en el concurs com a crèdit concursal. Si l'acord és resolt amb posterioritat a la declaració de concurs i s'al·lega com a motiu per a això qualsevol altre incompliment del concursat posterior a la declaració, l'import net calculat d'acord amb les regles establertes a l'acord de compensació contractual s'ha de satisfer amb càrrec a la massa.

3. Les operacions financeres o l'acord de compensació que les regula no poden ser objecte de les accions de reintegració que regula l'article 71 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, excepte mitjançant una acció exercitada per l'administració concursal en la qual es demostrï perjudici en l'esmentada contractació.»

Catorze. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article disset amb la redacció següent:

«3. Quan l'objecte de garantia siguin drets de crèdit, la llei aplicable a l'eficàcia davant el deutor o davant de tercers de la cessió o de la penyora és la que regeix el crèdit cedit o pignorat.»

Disposició addicional. *Reconeixement de sistemes.*

Els sistemes reconeguts amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei segueixen tenint l'esmentat reconeixement.

Disposició transitòria. *Règim de les ordres de transferències consignades i no liquidades.*

A les ordres de transferències consignades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei però liquidades posteriorment els és aplicable el règim jurídic que aquesta preveu.

Disposició final primera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2009/44/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de maig de 2009, per la qual es modifiquen la Directiva 98/26/CE sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors, i la Directiva 2002/47/CE sobre acords de garantia financera, pel que fa als sistemes connectats i als drets de crèdit.

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 22/2007, d'11 de juliol, de comercialització a distància de serveis financers destinats als consumidors.*

La Llei 22/2007, d'11 de juliol, de comercialització a distància de serveis financers als consumidors, queda modificada de la manera següent:

U. La lletra b) de l'apartat 2 de l'article 10, queda amb la redacció següent:

«b) els contractes d'assegurances següents:

1r contractes d'assegurança en els quals el prenedor assumeixi el risc de la inversió, així com els contractes en els quals la rendibilitat garantida estigui en funció d'inversions assignades a aquests,

2n els de viatge, equipatge o assegurances similars d'una durada inferior a un mes,

3r aquells els efectes dels quals acabin abans del termini a què es refereix l'apartat 1,

4t els que donin compliment a una obligació d'assegurament del prenedor,

5è els plans de previsió assegurats;»

Dos. L'article 14 passa tenir la redacció següent:

«Article 14. *Comunicacions no sol·licitades.*

1. És necessari el consentiment previ del consumidor perquè un proveïdor pugui utilitzar com a tècnica de comunicació a distància sistemes automàtics de trucada sense intervenció humana o missatges de fax.

Les comunicacions no sol·licitades per via telefònica, per fax o per via electrònica es regeixen pel que disposen, respectivament, la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, i la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, així com, si s'escau, pel que preveuen les seves respectives normatives de desplegament.

Només és possible la utilització per part del proveïdor d'altres tècniques de comunicació a distància que permetin una comunicació individual, diferents de les esmentades en el paràgraf anterior, amb el consentiment previ del consumidor.

2. L'ús de les tècniques que descriu l'apartat anterior no suposen cap despesa per al consumidor.»

Disposició final tercera. *Modificació de l'article 18 de la Llei 1/2011, de 4 de març, per la qual s'estableix el Programa estatal de seguretat operacional per a l'aviació civil i es modifica la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 18 de la Llei 1/2011, de 4 de març, per la qual s'estableix el Programa estatal de seguretat operacional per a l'aviació civil, i es modifica la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, que queda redactat de la manera següent:

«Article 18. *Caràcter reservat de la informació.*

1. Les dades, registres, gravacions, declaracions, comunicacions, indicadors i informes facilitats en el marc del Programa estatal de seguretat operacional per a l'aviació civil pels professionals aeronàutics i proveïdors de serveis i productes aeronàutics als organismes, òrgans, ens i entitats del sector públic a què es refereix l'article 11.3, paràgraf primer, tenen caràcter reservat i només es poden utilitzar per als fins que s'hi preveuen.

El deure de reserva en relació amb la informació obtinguda en la investigació tècnica dels accidents o incidents en l'aviació civil es regeix pel que preveu el Reglament (UE) núm. 996/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre de 2010.

En tot cas, la informació a què es refereixen els paràgrafs anteriors se sol·licita amb l'única finalitat de reforçar la seguretat operacional i prevenir futurs accidents i incidents, i no amb la finalitat de determinar culpes o responsabilitats.»

Disposició final quarta. *Mesures sobre la distribució comercial.*

1. Fins a l'entrada en vigor de la Llei de contractes de distribució comercial, que s'ha de dictar de conformitat amb el que preveu la disposició adicional onzena de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista, la disposició adicional setzena de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, per la qual es modifica la Llei 12/1992, de 27 de maig, sobre contracte d'agència, no és aplicable i no produeix efectes jurídics.

2. En el termini de sis mesos, el Govern ha d'aprovar i remetre a les Corts Generals un projecte de llei de contractes de distribució comercial.

3. Fins a l'aprovació i entrada en vigor de la Llei de contractes de distribució comercial, el Govern ha de presentar a les principals associacions del sector d'automoció un codi de bones pràctiques, en el qual s'ha de preveure la constitució d'un comitè de seguiment i resolució de conflictes.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor l'1 de juliol de 2011, llevat de la disposició final segona i la disposició final quarta, que entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 11 d'abril de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO